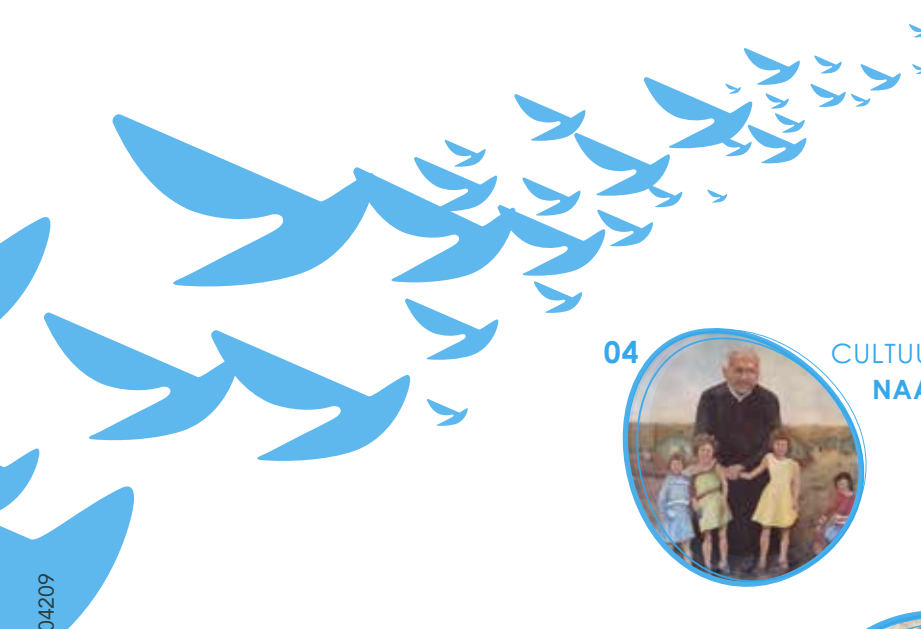

VIERDE WERELDBLAD

PB-PPIB-16019
BELGIE(N)-BELGIQUE

ATD = All Together for Dignity / Agir Tous pour la Dignité / Samen voor waardigheid
www.atd-vierde wereld.be / Nr. 199 / juni 2017 / Verschijnt vier maal per jaar

04

CULTUUR IS EEN WEG
NAAR VRIJHEID

08 BERGEN
BEKLIMMEN EN
IDEALEN DELEN

10 STOP ARMOEDE

VIERDE WERELDBLAD

Uitgave van de Beweging
ATD Vierde Wereld
Victor Jacobslaan 12
1040 Brussel
(02) 647 92 25 / 647 99 00
contact@atd-vierdewereld.be
www.atd-vierdewereld.be
facebook.com/ATDVla

Verantwoordelijk uitgever:

Marijke Decuypere
Victor Jacobslaan 12
1040 Brussel
Foto's: ATD Vierde Wereld, tenzij anders vermeld

Voor giften van 40 euro of meer per jaar ontvangt u een fiscaal attest.

IBAN: BE89 0000 7453 3685
BIC: BPOTBEB1

U kan ATD Vierde Wereld
ook opnemen in uw testament.
Bij een duolegaat gaat een deel van
uw bezit naar uw erfgenamen en een
ander deel naar ATD Vierde Wereld.
De successierechten zijn dan lager
en worden betaald door
ATD Vierde Wereld.

EDITO

EEN RODE LIJN

Onze samenleving wil competitief zijn, presteren is belangrijk. We bouwen een omheining van reglementen, controles en sancties rond mensen die de vooruitgang zouden kunnen afremmen. Daarna trekken we een lijn tussen 'goede armen' die hulp verdienen en 'slechte armen'. Wie dacht dat dit een onderscheid uit vervlogen tijden is, vergist zich.

Vreemdelingen die werken en zich aanpassen, dat kunnen we aanvaarden, maar dat asielzoekers dezelfde belastingvoordelen krijgen ligt moeilijk. Daarom is de wet gewijzigd. Het belastingkrediet voor kinderen ten laste maakt dat wie kinderen heeft maar geen inkomen, toch belastinggeld kan terugtrekken. Daar hebben asielzoekers nu geen recht meer op. Om ons land minder aantrekkelijk te maken, zo heet het.

Er zijn bedelaars die werkelijk niets hebben, maar anderen krijgen al hulp. Ze storen en gedragen zich agressief. Sommige steden willen hen het ingezamelde geld afnemen.

Er zijn daklozen die op straat beland zijn door een zware tegenslag, anderen wentelen zich in dit bestaan. Aan hen willen OCMW's geen referentieadres toekennen.

Er zijn echte werkzoekenden, actief op zoek naar een job, maar er zijn ook luijken die op de kap van anderen leven. Ze worden opgespoord om hun werkloosheidsuitkering te schrappen.

Er zijn burgers die hun rechten laten gelden en daar kosten voor maken, maar er zijn ook behoeftigen die misschien wel misbruik maken van een al te makkelijke toegang tot rechtshulp. Daarom moeten ze nu remgeld betalen voor de advocaat en voor de procedure.

Er zijn uitkeringsgerechtigden die spijtig genoeg echt nood lijden, maar er zijn ook bedriegers die fictieve adressen gebruiken. Ze worden de laatste maanden systematisch gecontroleerd, privacy is daarbij geen zorg.

ATD Vierde Wereld wil geen pleidooi houden om wetten en reglementen te omzeilen of te overtreden. Maar we zijn wel ontsteld over de recente golf van wetswijzigingen die bedoeld zijn om een rode lijn te trekken tussen wie hulp verdient en wie niet. Onze keuze is gemaakt: we geven voorrang aan de mensen die achter de rode lijn geduwd worden. Hoe anderen ook hun verdienste beoordelen, het blijven mensen en burgers.

Wat is het nut van een trein die de ene na de andere wagon lost? Een samenleving is maar duurzaam succesvol als ze iedereen in staat stelt om vooruit te gaan, als ze niemand achterlaat op het perron.

Georges de Kerchove
Nationaal team

Foto: pexels.com ▲

DE HAND OPHOUDEN

Vanmiddag moet ik nog naar een bijeenkomst in Gent. Voor een keer verlaat ik onze hoofdstad niet op een piekuur. In de bus en de metro is het dan wat minder druk en op de metro speelt een man muziek. Ik word het zo langzamerhand gewoon. Ik herken de muzikanten en weet welk deuntje ze zullen spelen. De muzikant is nog niet klaar met zijn collecte of de reizigers worden aangesproken door een jonge man. Hij heeft een kartonnen bordje voor zich: "j'ai faim", en hij gaat ook bij iedereen langs. Als ik in de trein stap, komt een man briefjes uitdelen. In een korte tekst beschrijft hij zijn ellendige toestand. Mijn medereiziger schrikt ervan op maar ik niet meer. Deze vormen van bedelen beginnen tot mijn dagelijks pendelaarsleven te horen en dit hoewel ik in een welvarend land woon.

Twintig jaar geleden woonde en werkte ik in Guatemala. Het was een schok voor mij de vele bedelaars die het straatbeeld kleurden, te ontdekken. Ik keek ervan op dat ze zelfs in de bus hun levensverhaal vertelden. Zo hoopten ze voldoende geld te verzamelen om weer een dag door te komen. Deze onthutsende realiteit dook enkele jaren geleden langzamerhand in Brussel op. In sommige steden merk je niets hiervan. Daar worden bedelaars uit het centrum geweerd omdat ze niet passen in het toeristische en commerciële profiel van de stad. Andere steden treden op bij agressieve bedelarij. Maar wat verstaan politici en politie daaronder?

Zijn deze mensen geen teken aan de wand? Ik denk aan Cindy: hoewel ze gaat werken is het moeilijk rondkomen met haar minimumloon. Bij de minste tegenslag beginnen de schulden zich op te stapelen. Om verder onheil te voorko-

men, vraagt ze schuldbemiddeling aan. Voortaan staat een advocaat in voor de aflossing van de schulden en de betaling van de vaste kosten. Cindy krijgt wekelijks leefgeld om eten, kleding, vervoer, schoolkosten van de kinderen, ... te betalen. Dit weekend is ze radeloos want ze ontving geen leefgeld. Hoe kan ze haar kinderen eten geven? Het is toevallig dan nog een verlengd weekend: 3 dagen door te komen! Hoe moet ze volgende week gaan werken als ze de benzine van haar brommer niet kan betalen? Weer een beroep doen op vrienden of familie? Dat gaat toch niet meer. Is bedelen dan haar laatste redmiddel? Het pensioen van André is ontoereikend om zijn hoogoplopende medische facturen te betalen. Op zijn zeventigste maakt hij liever geen schulden meer. Hij kiest er dan maar voor zijn inkomen aan te vullen door te bedelen. Zo kan hij toch nog de eindjes aan elkaar knopen. Dieudonné krijgt na 10 jaar wanhopig wachten het verdict: hij wordt niet erkend als vluchteling en mag niet langer in ons land blijven. Teruggaan is geen optie want hij weet dat zijn vriend bij aankomst in hun thuisland een kopje kleiner gemaakt werd. Toch acht "men" de toestand daar veilig. Om in leven te blijven, heeft hij geen keuze. Alhoewel: hij kan nog de manier van schooien kiezen.

Ik vraag me af wie hier agressief is. De bedelaar of de samenleving die mensen dwingt hun schaamtegevoel te overwinnen voor een schamele opbrengst?

Marijke Decuypere

◀ ▲ 'Dankzij onder andere ATD Vierde Wereld maakte ik mijn kinderdroom waar. Schilder worden. Door het schilderen vond ik mezelf terug. Ze stimuleerden me om naar de academie te gaan.' (Schilderijen door Jan Bulens, Huis van de Kennis, Brussel).

CULTUUR IS EEN WEG NAAR VRIJHEID

MENSEN IN ARMOEDE HEBBEN GRONDRECHTEN ZOALS IEDEREEN. MAAR KUNNEN ZE DIE OOK WAARMAKEN? HET STEUNPUNT ARMOEDEBESTRIJDING BRENGT DAAROVER ELKE TWEE JAAR VERSLAG UIT. OOK CULTUUR IS EEN RECHT. IN HET ALGEMEEN VERSLAG OVER DE ARMOEDE UIT 1994 KLOK DIT NOG NIEUW. SINSDIEN KWAMEN OP DIVERSE BELEIDSNIVEAUS HEEL WAT STIMULANSEN VOOR CULTUURPARTICIPATIE. HET HOOFDSTUK CULTUUR IN HET LAATSTE VERSLAG* IS HET RESULTAAT VAN EEN DIALOOG DIE HET STEUNPUNT ORGANISEERDE MET 34 ORGANISATIES.

Ik durfde nooit naar binnen gaan

Tijdens het overleg werd bijvoorbeeld verwezen naar het programma 'Sesam – Museum, open u' van de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten. Dit programma maakte mogelijk dat de verantwoordelijke, met de steun van ATD Vierde Wereld, langsging bij de daklozen die regelmatig samenkwamen bij het Brusselse Centraal Station. Ze had replica's van schilderijen meegenomen: "We gingen er niet van uit dat iedereen de werken mooi zou vinden, maar de mensen gaven wel aan dat ze zich erin konden terugvinden." Enkele van de aanwezigen zijn vervolgens naar het museum gegaan: "Ik kwam daar elke dag voorbij maar durfde nooit naar binnen gaan." (pp 43-44)

Mensen in armoede willen niet enkel cultuur consumeren

Net zoals iedereen zijn ze ook dragers van cultuur en willen ze hier uitdrukking aan geven. Ze zijn denkende en handelende subjecten die de samenleving – en dus ook cultuur – mee vorm geven. (p44)

En wie kan experimenteren met cultuur krijgt ook meer interesse

Zo creëert Tutti Fratelli, een sociaal-artistieke werkplaats in het hart van Antwerpen, onder andere ontmoetingen tussen kunstenaars en verschillende kansengroepen. Naast het maken van voorstellingen – die door een breed publiek van zowel theaterkenner als leek geapprecieerd worden – ondernemen de deelnemers van Tutti Fratelli ook regelmatig culturele uitstappen in groep.(p44)

Cultuur raakt ons in onze menselijkheid

Omdat cultuur mogelijkheden biedt om zich uit te drukken, schriftelijk of mondeling met woorden, via tekeningen, schilderijen of beeldhouwwerken, via muziek of dans... is het een weg naar de vrijheid. Cultuur maakt het mogelijk om zelf te zeggen wie men is, om zichzelf als vrij wezen te beschouwen. Cultuur schenkt iedereen de vrijheid om dromen te realiseren. (p 45)

Initiatieven onder druk: verplicht om 'resultaten' te boeken.

Maatschappelijk werkers van OCMW's geven aan deze druk heel duidelijk te voelen: "Alles moet nuttig zijn, 'in functie staan van'. Er bestaat een paradox tussen het individuele recht op cultuur en de dreiging dat het recht op cultuur voor de cultuur zelf verloren gaat. We kunnen hier zonder twijfel spreken van een verschuiving van waarden." Het gaat dus niet langer om cultuur maar om zaken zoals op tijd komen, leren het openbaar vervoer te gebruiken,... (p47)

*TWEEJAARLIJKS VERSLAG 2014-2015 van het STEUNPUNT TOT BESTRIJDING VAN ARMOEDE, BESTAANSONZEKERHEID EN SOCIALE UITSLUITING: Publieke diensten en armoede - EEN BIJDRAGE AAN POLITIEK DEBAT EN POLITIEKE ACTIE www.armoedebestrijding.be

Schilderij door Jan Bulens ▲

EEN BRUG TUSSEN TWEE WERELDEN

Het is niet omdat je geen geld hebt, dat schoonheid niet noodzakelijk is. Mooie dingen zien en horen maakt je gelukkig en rustig. Schoonheid geeft je de kracht om moeilijkheden te overwinnen. In het daklozenkamp van Noisy-Le-Grand, waar ATD Vierde Wereld zestig jaar geleden ontstond, werden al vlug een bibliotheek en creatieve ateliers opgestart. Mensen de kans geven om zich uit te drukken en om creatief te zijn, dat helpt de strijd tegen armoede en uitsluiting meer vooruit dan het uitdelen van geld en goed. Ook tijdens onze Volksuniversiteit op 3 juli 2016 kwam naar boven dat cultuur en schoonheid voor iedereen belangrijk zijn. Volontair Kris Roels gaat sinds 2016 regelmatig met leden van ATD Vierde Wereld naar muzikale voorstellingen. Via het sociaal programma "Een brug tussen twee werelden" kunnen mensen in armoede voorstellingen van De Munt in Brussel bijwonen. Kris zorgt voor de bestelling van de tickets en stippelt de reisweg uit van de deelnemers. In 2016 stonden onder meer de voorstellingen *Séria*, *Mitridate Re di Ponto*, *Sweeny Todd*, *Macbeth* en *Capriccio* op het programma. Een kort interview.

Kris, wie nodig je uit om mee te gaan?

Meestal kan ik een tiental plaatsen reserveren voor elke voorstelling. Ik start dan de zoektocht naar geïnteresseerden naar geïnteresseerden. Ik pols zowel bij de verschillende groepen van ATD Vierde Wereld, maar ook bij stagiairs en medewerkers van ATD. Er gingen al mensen mee vanuit Ronse, Willebroek, Brussel, Oostende en Antwerpen. Het is wel niet altijd makkelijk om iedereen tot in Brussel te krijgen. Vaak moeten mensen die met het openbaar vervoer komen verschillende keren overstappen om er te geraken.

Kris Roels in actie voor de campagne Stop Armoede ▲

Waarom is het voor jou belangrijk om deel te nemen aan dit project?

Omwille van drie redenen. Père Joseph heeft van in het begin de nadruk gelegd op het belang van cultuur. Veel mensen in armoede hebben nooit cultuur aangereikt gekregen. Ik trouwens ook niet, ATD Vierde Wereld heeft op dat gebied ook mijn ogen geopend en biedt hier echt wel een meerwaarde. Onze beweging legt de nadruk op mensenrechten en weet dat recht op cultuur daar een belangrijk onderdeel van is. Een tweede reden is omdat mensen in armoede vaak vast zitten met alles wat niet gaat in hun leven (slechte huisvesting, gezondheid, uitsluiting,...). Meedoen aan culturele activiteiten geeft hen een moment om hier minder mee geconfronteerd

Creatief atelier tijdens de Volksuniversiteit van juli 2016. ▲

te worden, het laat hen op adem komen. Ook al is de opera soms moeilijk te volgen (het is vaak in het Italiaans, Duits,...), toch genieten mensen in armoede hiervan. Samen naar een voorstelling gaan is een sociaal gebeuren, mensen vinden het leuk om bij elkaar te zijn en uit hun isolement te treden. Tenslotte zorgen deze uitstappen voor een moment van ontmoeting en dieper contact. Zowel voor, tijdens als na de voorstellingen vertellen mensen over alles en nog wat, waar je anders helemaal geen weet van hebt. Je leert elkaar op een andere manier kennen.

Is opera wel voor iedereen toegankelijk?

Ik krijg soms de reactie als ik iemand nieuw uitnodig: "Oei nee, opera is echt niets voor mij. Geef mij maar een popcon-

cert of een festival zoals Tomorrowland." Maar je hebt even vaak het andere uiterste: mensen die altijd al een opera hebben willen bijwonen, maar nooit de kans hebben gekregen. Het is fijn als mensen dan achteraf vragen of ze volgende keer nog eens mogen meegaan. Dan weet je dat ze er echt van genoten hebben.

Interview: Evelien Lambrecht

Meer info over "Een brug tussen twee werelden" op www.demunt.be.

'Culturele actie is werkelijk primordiaal.

Ze stelt de vraag van de menselijke uitsluiting op een meer radicale manier dan de toegang tot huisvesting, of het recht op arbeid, inkomen of gezondheid. Men kan stellen dat die andere rechten vanzelfsprekend worden wanneer het recht op cultuur erkend is.' Joseph Wresinski, in: Honte et culture, tekst van Patrice Meyer Bisch (Nederlandse vertaling op www.joseph-wresinski.org)

STERKER DAN DE PROBLEMEN

BOEK VAN LIEVE DE CLEEN

Lieve De Cleen. Butagas, blauwe vuilzakken en 'Du' van Peter Maffay Uitgeverij EPO, 2015
253 p.

'Wel, ik bezoek gezinnen die het heel moeilijk hebben, die veel inspanningen doen om er met hun gezin op vooruit te gaan en hun kinderen bij zich te houden.' Lieve belt aan bij het gezin van R. en K. Zij zijn alle bemoeienissen beu en willen geen hulpverleners meer toelaten. Lieve is vrijwilliger bij de Beweging van Mensen met Laag Inkomen en Kinderen in Gent. De huisvestingsdienst vroeg haar of zij even langs wilde gaan bij het gezin. Dat doet ze, bijna twintig jaar lang. En ze schrijft neer wat ze ziet en hoort. 'Ik heb geprobeerd geen eigen invulling te geven aan wat ik constateerde en hoorde. Ik heb mij gewoon door hen laten meenemen. In alle donkerte ging ik op zoek naar tekenjes die belofte voor de toekomst konden inhouden en ik probeerde deze lichtpuntjes te versterken. Want daarop zouden we ons moeten verlaten om ooit een nieuw begin mogelijk te maken. Ik heb altijd geluisterd en getracht dieper in hun verhaal door te dringen, door thuis stil te blijven staan bij wat ik registreerde.' Armoede tast mensen aan tot in hun diepste wezen. De dagelijkse realiteit is hard. Het verlangen naar erkenning is groot: 'Wie mij respecteert, die respecteer ik ook', deze uitspraak van R. is de mantra in deze geschiedenis. 'Terwijl ze zelf alles missen, trekken ze zich

het lot aan van mensen zoals zij. Ik begrijp niet hoe zij het al die tijd uithouden, zonder iets, in voortdurende onrust, zonder perspectief... en hoe R. er dan nog toe komt die mensen binnen te brengen. Sterker dan de problemen, is de wens iets voor anderen te kunnen betekenen.'

(TP)

Niet om het leven van mensen in armoede te begrijpen zou ik dit boek aanbevelen. Het is wel een aanrader voor wie naast mensen in armoede wil staan: de manier waarop Lieve hen benadert en haar volgehouden respect voor de waardigheid van mensen zijn moeilijk na te volgen, maar wel noodzakelijk. Dat vooral treft mij. Ze had honderd redenen kunnen vinden om het gezin de rug toe te keren, maar dat was geen optie, ze keerde telkens terug. Met de ondertussen volwassen kinderen kan ze jaren later terugblikken. Ook de drie kinderen hebben elkaar niet losgelaten. Die volgehouden banden zijn een bron van kracht en verandering.

Pierre Deleu

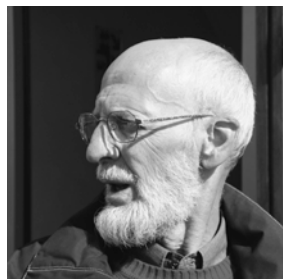
Herman Goemans (1955-2017)

(foto: Julian Hills)

Toen Herman tijdens zijn priesteropleiding een stage deed in centrum Kauwenberg in Antwerpen wist hij het zeker: hij kon alleen maar priester worden als hij iets kon betekenen voor mensen die niet meetelden. Hij maakte die roeping waar met veel inzet, betrokkenheid, warmte, diepgang en kennis. Ondanks de last van zijn eigen lichamelijke beperkingen bleef hij de man met veel humor die hoop gaf aan mensen. Dat we ons moeten verenigen om armoede te bestrijden was zijn sterke overtuiging. Jarenlang kwam hij samen met mensen van centrum Kauwenberg naar de Volksuniversiteit van ATD Vierde Wereld en naar tal van andere bijeenkomsten, ook internationaal.

Bruno Eulaers (1940-2017)

Bruno was van 1989 tot 2005 het gezicht van het Vlaams secretariaat van ATD Vierde Wereld. Hij was de steun, de spil en het vaste ankerpunt voor

volontairs en medestanders. Met telefoons, brieven en persoonlijke contacten maakte hij verbindingen tussen mensen. Hij was hét aanspreekpunt, een man die vertrouwen en rust uitstraalde. In Antwerpen richtte hij mee de Doorzetters op. Dertig jaar lang ging hij op weg met gezinnen in armoede.

Jorinde Luyts ▲

BERGEN BEKLIMMEN EN IDEALEN DELEN

OVER DE JONGERENBEWEGING DJYNAMO

DJYNAMO IS DE DYNAMISCHE JONGERENBEWEGING VAN ATD VIERDE WERELD. JONGEREN MET UITEENLOPENDE ACHTERGRONDEN ONTMOETEN ELKAAR. ZE LEREN ELKAAR GOED KENNEN EN ZOEKEN HOE ZE HUN IDEAAL, EEN WERELD ZONDER ARMOEDE EN UITSLUITING, KUNNEN WAARMAKEN. VORIG JAAR ONTMOETTEN ZE ELKAAR ONDER MEER TIJDENS EEN INTERNATIONALE POOLS-BELGISCHE BIJEENKOMST IN BRUSSEL, NAMEN ENKELE JONGEREN DEEL AAN EEN BERGBEKLIMMING IN DE ALPEN EN KWAMEN ANDEREN SAMEN IN FRANKRIJK OM IN EEN VEILIGE OMGEVING IDEEËN UIT TE WISSELEN ROND SEKSUALITEIT, GENDER EN UITSLUITING. JORINDE LUYTS NAM DEEL AAN DE ONTMOETING IN FRANKRIJK.

Kan je jezelf even voorstellen?

Ik ben Jorinde, 23 jaar, kom uit België en leef nu al bijna 2 jaar in Utrecht (Nederland). Ik ben een dochter van volontairs van ATD Vierde Wereld en ben opgegroeid met een grote gevoeligheid voor onrecht. We woonden onder meer in Canada en Frankrijk. In Canada woonden we een tijd in het Vierdewereldhuis en zo leerde ik de beweging beter kennen. Ik nam ook wel eens deel aan een 'festival des savoirs' of een volksuniversiteit. Ik studeerde in Frankrijk, Schotland en Nederland en behaalde een master in genderstudies. Daar leerde ik veel

over de ongelijkheden tussen mannen en vrouwen, maar ook over de verschillende soorten discriminatie en uitsluiting die er bestaan in onze samenleving.

Wat spreekt je aan bij ATD Vierde Wereld?

Ik vind de strijd tegen armoede en voor menselijke waardigheid heel belangrijk. Wat mij op dit moment erg aanspreekt zijn de inspanningen van ATD Vierde Wereld om mensen in armoede aan het woord te laten en hun stem ook te laten horen.

35 jongeren uit 5 verschillende landen namen deel aan de jongerenbijeenkomst in Frankrijk ▲

Kan je iets meer vertellen over het zomerkamp 2016?

Het ging om een jongerenbijeenkomst van tien dagen in Champeaux, Frankrijk, georganiseerd door Djynamo. Er waren ongeveer 35 deelnemers uit Frankrijk, België, Zwitserland, Polen en Ierland. Daarnaast waren er ook vrijwilligers om te helpen bij het koken en om op de kinderen te letten. We waren een zeer gevarieerde groep: jongeren tussen 18 en 30, ouders, singles... maar het was een zeer toffe bende! Aangezien we uit heel Europa kwamen, spraken we ook verschillende talen. Het was dan ook een hele uitdaging om in verschillende talen te werken, maar het was ook een goede oefening om te leren luisteren naar elkaar.

Wat was het thema van de ontmoeting?

Het thema was door de jongeren zelf gekozen: "Seksualiteit, gender en uitsluiting". In kleine groepjes werd nagedacht over een bepaald aspect van dit thema. Zo hadden we het over ouderschap, gender, seksuele oriëntatie en geweld. Iedereen mocht het thema kiezen dat hem/haar het meest interesseerde. Een werd ook een spreker uitgenodigd en enkele deelnemers gingen in Parijs een organisatie bezoeken.

Hoe zag een dag tijdens de ontmoeting er uit?

We hadden werkmomenten waar we samen nadachten over de verschillende thema's, maar ook veel momenten waar we spelletjes speelden, volleybalden, of biljart speelden. We hadden ook interculturele avonden waar ieder land zichzelf voorstelde. Er was veel muziek en veel gelach! En iedereen moest natuurlijk ook een aantal taken op zich nemen: koken, afwassen, boodschappen doen, of poetsen.

Ik begeleidde het groepje over ouderschap. We waren met acht. De eerste dag werd er gebrainstormd, de volgende dagen werden de activiteiten geanimeerd door telkens twee jongeren. Een thema in mijn groep was: hoe voor een kind zorgen? Jonge ouders ervaren het ouderschap als iets erg mooi en verrijkend, maar het is niet altijd gemakkelijk. Ondersteuning en hulp van ouders of anderen is erg belangrijk. Op het einde stelden de verschillende groepen hun bevindingen aan elkaar voor.

Waarom heb je deelgenomen?

Ik was op dat moment mijn master in genderstudies aan het afronden, en het thema van de bijeenkomst paste helemaal bij mijn interesses. Damien, een van de organisatoren, vroeg of ik wilde helpen met het uitwerken van de verschillende activiteiten en mijn kennis als genderspecialist met de groep wilde delen. Ik werk heel graag met jongeren en heb altijd graag meegedaan aan verschillende initiatieven van ATD Vierde Wereld, dus ik was erg enthousiast!

Wat maakte deze zomerontmoeting de moeite waard?

Het fijnste en belangrijkste van dit zomerkamp was volgens mij de ontmoeting met andere jongeren. Ik kan hier alleen voor mezelf spreken. Voor mij was het belangrijk omdat het mij na een jaar theorie over gender en seksualiteit ook een perspectief gegeven heeft op de praktijk, en hoe verschillende jongeren met deze thema's omgaan. Het waren enorm verrijkende ontmoetingen en mooie vriendschappen zijn ontstaan. Nu heb ik nog contact met enkele mensen via facebook.

Zijn er nog andere activiteiten gepland?

Ook in de zomer van 2017 staan heel wat activiteiten op het programma. Zo is er in Wijhe (Nederland) van 10 tot 14 augustus een internationale jongerenontmoeting op ontmoetingscentrum 't Zwervel. Jongeren uit verschillende Europese landen zullen een aantal dagen met elkaar doorbrengen om elkaars cultuur te leren kennen, elkaars talenten te ontdekken en samen projecten ontwikkelen, hun stem laten horen over onderwerpen die zij belangrijk vinden en natuurlijk ook gewoon een fijne tijd hebben met elkaar.

Interview: Sara Philips

Ben je tussen 16 en 30 jaar oud en heb je interesse om deel te nemen aan Djynamo, aarzel dan niet om contact met ons op te nemen.

Lancering van de campagne aan de Beurs (Brussel) op 18 februari ▲

STOP ARMOEDE

SAMEN VOOR WAARDIGHEID

In 2017 vieren we:

30 jaar Werelddag van Verzet tegen Extreme Armoede
60 jaar Internationale beweging ATD Vierde Wereld
100ste geboortjaar van stichter Joseph Wresinski

Onze campagne Stop Armoede- Samen voor waardigheid is volop aan de gang.
Tijd voor een update!

Oproep aan (gelegenheids)koren

‘OF WE NU ZINGEN OVER LIEFDE, PIJN, DROMEN OF HERINNERINGEN. WAT DE WOORDEN OOK ZIJN, DE MENSELIJKE STEM ZINGT VOORAL OVER ZIJN VERLANGEN NAAR WAARDIGHEID. OVERAL TER WERELD, VAN DE DORPJES IN GUATEMALA EN DE BERGEN VAN HAÏTI, TOT IN DE SLOPPENWIJKEN VAN THAILAND EN IN ARME BINNENSTEDEN VAN EUROPA, OVERAL HEB IK FAMILIES HOREN VECHTEN TEGEN DE GROOTSTE ARMOEDE, TERWIJL ZE OVER HUN WAARDIGHEID ZONGEN.’ JOSEPH WRESINSKI

ATD Vierde Wereld nodigt (gelegenheids)koren uit om in 2017 aan de slag te gaan met de internationale liederen van verzet en waardigheid. Zo verspreiden we een boodschap van hoop, liefde, schoonheid, muziek en harmonie met mensen in armoede. Om een ruim publiek te sensibiliseren en om, indien mogelijk, culturele en muzikale projecten met mensen in armoede financieel te steunen.

Ons aanbod:

1. Een liedboek en meerstemmige partituren met 13 liederen uit de hele wereld over waardigheid en verzet van mensen in armoede.
2. Communicatiemateriaal: informatiemateriaal, een mini-expositie, publiciteit over de acties in onze media. Clips en video 's over ATD Vierde Wereld, de oprichter Joseph Wresinski en de campagne.
3. Mogelijkheid om samen te werken bij een manifestatie in het kader van de 30ste Werelddag van Verzet tegen armoede, 17 oktober 2017.

1001 verhalen

We verzamelen positieve verhalen van inzet tegen armoede. Hiervoor organiseerden we al enkele schrijfateliers. Op 27 juni staat er nog een schrijfatelier gepland in Oostende. Tijdens de zomer denken we na over ludieke en creatieve manieren om deze verhalen verder te verspreiden. Heb je zin om zelf een schrijfatelier te organiseren? Je kan bij ons een draaiboek aanvragen. Uiteraard kan ons team ook tot bij jullie komen om een schrijfatelier te organiseren.

Theaterproject Djynamo

Onze jongeren van Djynamo werken samen met een professionele theatermaker aan een toneelstuk. Het stuk zal gebaseerd zijn op hun eigen verhaal, ervaringen en ideeën. Kom jij ook naar de eerste opvoering tijdens ons groot evenement op 17 oktober in Brussel?

Steun ons en koop een T-shirt! ▲

Stands

We verspreiden de boodschap van de campagne via evenementen, festivals... Je kan ons standje terugvinden op:

- 20 km door Brussel (28 mei)
- Jam'in Jette (13 mei)
- Wereldfeest Leuven (3 juni, onder voorbehoud)
- Feest in't Park Brugge (24 juni, onder voorbehoud)

Ook jij kan je inzetten! Hoe?

- Wees een uithangbord van onze campagne en koop een T-shirt! Prijs: 5 of 10 euro (solidaire prijs). Om te bestellen, stuur je een mailtje naar contact@atd-vierdewereld.be. Geef aan hoeveel T-shirts je wenst en welke maat (XS, S, M, L, XL, XXL, XXXL).
- Kom op 17 oktober 2017 naar ons evenement in Brussel. We sluiten dan ons campagnejaar feestelijk af! Meer info volgt.
- Like ons op Facebook en deel de berichten van de campagne met al je vrienden!
- Het is nog altijd niet te laat om onze oproep tot inzet te ondertekenen: poverty-stop.org.

Meer info en aanvraag zangboekje (in het Frans of Engels) en/of draaiboek schrijfatelier:

2017.belg@atd-vierdewereld.be

Kijk zeker ook eens op volgende websites:

atd-vierdewereld.be
poverty-stop.org
joseph-wresinski.org

KALENDER

VOLKSUNIVERSITEIT VAN DE VIERDE WERELD

Zaterdag 7 oktober 2017

Plaats van dialoog en vorming met mensen in armoede

STARTDAG

Zaterdag 16 september 2017

Op uitnodiging.

INTERNATIONAAL ZOMERKAMP JONGEREN

10 t.e.m. 14 augustus 2017 in Wijhe (NL)

GROOT EVENEMENT 17 OKTOBER

Dinsdagavond 17 oktober, Brussel. Meer info volgt.

LEESBIJEENKOMSTEN

Raadpleeg daarvoor onze website.

INFORMATIE-ONTMOETING: *De internationale Beweging ATD Vierde Wereld in België, wat is dat, wie zijn dat?*

De beste manier om dat echt te weten te komen is ons ontmoeten. Maak een afspraak.

GEÏNTERESSEERD IN EEN VAN DEZE ACTIVITEITEN?

Informer en aanmelden via het secretariaat: contact@atd-vierdewereld.be.

Actuele informatie: zie www.atd-vierdewereld.be

VOORTGANGSRAPPORT 2016

Het nieuwe voortgangsrapport biedt een uitstekende kans om terug te kijken op 2016. In 2016 begonnen we aan een nieuwe beleidsperiode. De campagne "Waarheid of fabel" rond vooroordelen werd op gang getrokken. We kozen ervoor om dit samen met andere partners te doen: onderzoekers, journalisten en de campagnepartner Welzijnzorg/Welzijnsschakels. Tijdens een medestandersdag en startdag reikten we onze groepen aan hoe ze nieuwe mensen kunnen aanspreken. We zijn dan ook blij dat een nieuwe medestandersgroep in Leuven het levenslicht zag. De jongerenwerking Djynamo kreeg nieuwe impulsen. Tijdens de Volksuniversiteiten stonden we onder andere stil bij het thema "inkomen". Nieuwe maatregelen zoals het GPMI kunnen er voor zorgen dat niet iedereen nog een vervangingsinkomen kan krijgen. De voorwaarden om vervangingsinkomens te bekommen worden strenger en houden te weinig rekening met het leven van mensen in armoede. De ervaringskennis die naar boven kwam tijdens de volksuniversiteiten, verspreidden we via de media en gaven we door aan bevoegde instanties. Het volledige voortgangsrapport kan je lezen op de website.